

POSTANOWIENIE

14 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Roman Trzaskowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 14 listopada 2024 r. w Warszawie
zażalenia E. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.
na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Łodzi
z 31 maja 2024 r., I WSC 91/24 (I AGa 135/22),
w sprawie z powództwa Z. K.
przeciwko E. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K.
o zapłatę,

**uchyla zaskarżone postanowienie, pozostawiając
rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego do
orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 31 maja 2024 r. Sąd Apelacyjny w Łodzi odrzucił skargę kasacyjną pozwanego od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 28 lipca 2023 r., na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c., z powodu niedołączenia odpowiedniej ilości odpisów pisma uzupełniającego, na wezwanie sądu, braki skargi kasacyjnej.

W zażaleniu na powyższe postanowienie pozwany zarzucił naruszenie art. 91 k.p.c., art. 126 § 2 k.p.c., art. 89 § 1 k.p.c., art. 398⁶ § 2 k.p.c. i art. 130^{1a} k.p.c. oraz wniósł o jego uchylenie w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W okolicznościach przedmiotowej sprawy zarządzeniem z 10 kwietnia 2024 r. pełnomocnik strony pozwanej został wezwany do uzupełnienia braków formalnych skargi kasacyjnej przez podanie adresu powoda, adresu siedziby strony pozwanej i numeru KRS oraz złożenia pełnomocnictwa upoważniającego do występowania w imieniu strony pozwanej przed Sądem Najwyższym w terminie tygodniowym pod rygorem jej odrzucenia (k. 841). W odpowiedzi na powyższe wezwanie pełnomocnik złożył pismo, w którym podał dane identyfikujące (adresy, KRS) oraz pełnomocnictwo upoważniające do reprezentacji pozwanego przed Sądem Najwyższym. Pomimo wskazania w piśmie na załączenie do niego dwóch jego odpisów, odpisy te nie zostały złożone wraz z pismem (k. 844-846).

Na uwzględnienie nie zasługiwały zarzuty skarżącego zmierzające do podważenia zasadności wystosowanego przez Sąd Apelacyjny wezwania do złożenia pełnomocnictwa uprawniającego pełnomocnika do reprezentacji pozwanego w postępowaniu przed Sądem Najwyższym. Złożone uprzednio do akt pełnomocnictwo z 30 sierpnia 2023 r. (k. 762) ograniczało umocowanie pełnomocnika jedynie do reprezentowania spółki w postępowaniu przed sądami powszechnymi. Stosownie do art. 91 k.p.c. w brzmieniu nadanym nowelizacją dokonaną ustawą z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 614), która weszła w życie 1 lipca 2023 r., pełnomocnictwo procesowe obejmuje z samego prawa umocowanie pełnomocnika do wniesienia skargi kasacyjnej i udziału w postępowaniu kasacyjnym. Zmiana zakresu pełnomocnictwa procesowego, wynikająca z nowego brzmienia art. 91 pkt 1 k.p.c., mogła co do zasady znajdować zastosowanie do pełnomocnictwa udzielonego przez pozwanego 30 sierpnia 2023 r. Zważywszy jednak na wyrażone w tym pełnomocnictwie jednoznaczne ograniczenie zakresu umocowania pełnomocnika, treść wskazanego przepisu nie mogła samodzielnie rozstrzygać o umocowaniu pełnomocnika do wniesienia skargi kasacyjnej.

Sąd Apelacyjny słusznie wskazuje, że termin wyznaczony do usunięcia braku formalnego jest niezachowany, jeżeli strona w tym terminie w ogóle nie podjęła czynności uzupełniającej lub wprowadziła ją podjęła, ale w taki sposób, że brak nie został w całości uzupełniony. Zauważyć jednak należy, że wezwanie do usunięcia braków pisma procesowego powinno dokładnie wskazywać braki

i sposób ich usunięcia, zaś termin do poprawienia lub uzupełnienia pisma procesowego dotyczy tylko tych braków, które Sąd wytknął (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 25 sierpnia 2016 r., V CZ 42/16, niepubl. i powołane w nim judykaty). W sytuacji, gdy strona uzupełniła brak formalny wskazany w wezwaniu, lecz pismo dotknięte jest innym brakiem, sąd (przewodniczący) - wzywając stronę do jego usunięcia - szczegółowo określa, o jaki brak chodzi i tylko wtedy może nastąpić negatywny skutek procesowy związany z nieuzupełnieniem braku (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 15 kwietnia 2016 r., I CZ 19/16, niepubl. i powołane w nim judykaty). W okolicznościach przedmiotowej sprawy skarżący uzupełnił wszystkie wytknięte braki skargi kasacyjnej w sposób wskazany w wezwaniu, które nie wskazywało na obowiązek dołączenia do pisma - w celu uzupełnienia wytkniętego w nim braku - również odpisów tego pisma, zaś okoliczność, że obowiązek taki wynika z przepisów, nie uchyla w tym zakresie obowiązku sądu również przy uwzględnieniu obowiązującego w postępowaniu kasacyjnym przymusu adwokackiego (radcowskiego). Niezależnie zatem od oceny zasadności wezwania do uzupełnienia danych identyfikacyjnych stron wskazanych w wezwaniu, odrzucenie skargi kasacyjnej z przyczyn podanych przez Sąd Apelacyjny było przedwcześnie.

Z tych względów, na podstawie art. 398¹⁵ § 1 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

[SOP]

[ał]